

การอภิปรายผลการวิจัย

การใช้คะแนนแบบทดสอบลักษณะความเป็นผู้นำ และคะแนนแบบทดสอบสังคมมิติ พยากรณ์ความเป็นผู้นำของนักเรียน ผู้วิจัยจะอภิปรายผลการวิจัยที่เสนอในบทที่ 3 ตาม สมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ

จากตารางที่ 4 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแบบทดสอบลักษณะความเป็นผู้นำ 4 ลักษณะ กับคะแนนความเป็นผู้นำนักเรียน จากกลุ่มตัวอย่างที่ 1

ผลการวิจัยปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบลักษณะความเป็นผู้นำ กับคะแนนความเป็นผู้นำนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้แสดงว่าแบบทดสอบลักษณะความเป็นผู้นำไม่สามารถพยากรณ์ความเป็นผู้นำของนักเรียนที่เลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างได้

จากตารางที่ 5 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบสังคมมิติ กับคะแนนความเป็นผู้นำนักเรียน จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

ผลการวิจัยปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบสังคมมิติ กับคะแนนความเป็นผู้นำนักเรียน ตั้งแต่ข้อ 1 ถึงข้อ 10 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และผลการวิจัยที่ได้นี้สนับสนุนผลการวิจัยของ บาร์ตเล็ตต์¹ (Bartlett) และฮรัมโบลท์² (Hrumbolt) ที่พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการเป็นผู้นำกับการเข้าร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตร และบาร์ตเล็ตต์³ (Bartlett) พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการเป็นผู้นำ กับการชอบบริการผู้อื่น

---

¹ Clande J, Bartlett, "Dimension of Leadership Behavior in Classroom Discussion Groups," Journal of Education Psychology, 50 (1959), p 280 - 283.

² I.D. Hrumbolt, "The Relationship of Extra Curriculum Participation

การที่ผลการวิจัยพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบสังคมมิติ กับความเป็นผู้นำนักเรียน ตั้งแต่ข้อ 1 ถึงข้อ 10 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้งนี้แสดงว่านักเรียนส่วนมากที่ดำรงตำแหน่งผู้นำ ดังเช่นนักเรียนที่เป็นประธานนักเรียน รองประธานนักเรียน หัวหน้าห้อง รองหัวหน้าห้อง ถูกเลือกมาดำรงตำแหน่งโดยได้รับความเห็นชอบจากเพื่อนร่วมห้อง

จากตารางที่ 5 ในบทที่ 3 จะเห็นได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผู้นำทางค่านววิชาการ กับความเป็นผู้นำนักเรียนมีความสัมพันธ์กันสูงมากที่สุด ($r = .52$) ทั้งนี้แสดงว่านักเรียนเห็นความสำคัญของกิจกรรมทางค่านววิชาการ มากกว่ากิจกรรมค่านอื่น ๆ

จากตารางที่ 6 ในบทที่ 3 ศึกษาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อของแบบทดสอบสังคมมิติ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกข้อ ยกเว้นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อ 1 กับข้อ 4 ข้อ 1 กับข้อ 6 ข้อ 1 กับข้อ 9 ข้อ 2 กับข้อ 4 ข้อ 2 กับข้อ 5 ข้อ 2 กับข้อ 6 ข้อ 4 กับข้อ 10 และข้อ 6 กับข้อ 8 ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อ 2 กับข้อ 8 มีค่าความสัมพันธ์สูง ($r = .83$) ซึ่งข้อ 2 เป็นผู้นำทางค่านววิชาการที่เกี่ยวกับกิจกรรมนอกห้องเรียน และข้อ 8 เป็นผู้นำทางค่านกิจกรรมเสริมหลักสูตร การที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงนี้แสดงว่านักเรียนมีความเห็นว่าเป็นผู้นำทางค่านววิชาการเกี่ยวกับกิจกรรมนอกห้องเรียนควรจะมีลักษณะความเป็นผู้นำร่วมกับผู้นำทางค่านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักเรียนโรงเรียนมัธยมไคแก กิจกรรมประเภทชุมนุมต่าง ๆ เช่น ชุมนุมภาษา วัฒนธรรมและโบราณคดี ชุมนุมทัศนศึกษา เป็นต้น ซึ่งชุมนุมพวกนี้ต้องการผู้นำที่มีความรู้ทางวิชาการเฉพาะสาขาควย

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อ 2 กับข้อ 10 มีค่าความสัมพันธ์สูง ($r = .84$) ซึ่งข้อ 2 เป็นผู้นำทางค่านววิชาการเกี่ยวกับกิจกรรมนอกห้องเรียน และข้อ 10 เป็นผู้นำทางค่านการระงับกรณีพิพาท การที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงนี้แสดงว่า นักเรียนมีความเห็นว่าเป็นผู้นำทางค่านววิชาการเกี่ยวกับกิจกรรมนอกห้องเรียน ควรจะเป็นผู้นำที่รู้จักคนมาก มีศิลปะใน

ผลการวิจัยของตารางที่ 6 ที่ศึกษาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อของแบบทดสอบสังคมมิตินี้ สนับสนุนผลการวิจัยของ วีรพันธ์ บัวทอง⁴ ที่พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์การเรียนรู้ (Learning Situation) ซึ่งหมายความถึงการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน และสถานการณ์การเล่น (Playing Situation) ซึ่งหมายความถึงการเล่นทุกประเภท มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 ศึกษาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแบบทดสอบลักษณะความเป็นผู้นำ กับคะแนนแบบทดสอบสังคมมิติ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างคะแนนแบบทดสอบลักษณะความเป็นผู้นำกับคะแนนแบบทดสอบสังคมมิติ ทั้งนี้แสดงว่า คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบลักษณะความเป็นผู้นำ (LAE) เป็นคะแนนที่วัดความเป็นผู้นำของนักเรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ว่าจะสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาได้ก็เพียงไร แต่คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบสังคมมิติ เป็นคะแนนที่วัดความนิยมชมชอบในกลุ่มเพื่อน ซึ่งบุคคลที่เพื่อนชอบอาจจะไม่มีลักษณะความเป็นผู้นำก็ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

---

⁴ Virabphan Buathong, "A Sociometric Study of Adolescents in The Teacher Training School in Bangkok And Thonburi" Thesis for the Master of Education Degree in Developmental Psychology at the College of Education in Collaboration with the International Institute for Child Study.